

SONG CHI

NHỮNG CUỘC ĐIỆN THOẠI

HỒ SƠ VỤ CÔ MAI THI NGUYEN

Ngày...tháng...năm 2023.

Tiệm giặt ủi “Simply Launderette & Dry Cleaning”, phòng ngoài, chỗ tiếp khách. Không có khách. Người phụ nữ tên Mai Thi Nguyen đang ngồi sau cái bàn trên đặt cái máy tính tiền, nằm cạnh cái quầy. Mai Thi Nguyen, từ giờ chúng ta sẽ gọi là Mai, chủ động lấy điện thoại ra gọi.

Cuộc điện thoại bắt đầu lúc:...giờ...phút.

Mai:- Má hử. Sức khỏe của ba dạo này sao rồi má?

—...

— Má chịu khó cứ cách nửa tiếng, một tiếng lại lật trở người cho ba để khỏi bị ghẻ lở vì nằm một chỗ, xoa bóp chân tay cho máu chạy đều. Ba ăn uống ra sao

–

– Thăng Hiếu học hành sao má, sắp tới thi tốt nghiệp xong nó có định học lên đại học không?

–

– Má nói nó cứ lo học cho tốt đi, con sẽ ráng gửi tiền về...Biết học đại học thì tốn kém, nhưng nhà không có ruộng đất, không đi học, thì nó làm gì?

–

– Con tính ngày thì đầu như sang tháng tới con sinh. Mà...má đừng nói chuyện đó nữa, nhức đầu lắm. Bé Thảo ngủ dậy chưa má?

–

– (Giọng mặt Mai rạng rỡ hẳn lên, giọng Mai cuống quýt) Bé Thảo hả con. Mẹ Mai đây. Con khỏe không, mỗi bữa con ăn mấy chén cơm, con đi học có vui không?

–

– Mẹ phải đi làm, chưa về được.

–

– Mẹ cũng nhớ con lắm. (Giọng Mai nghẹn lại) Con ở nhà với ông bà ngoan, nghe lời ông bà, nghe lời các cô cậu nghe con.

–

Một người khách vừa bước vào tiệm. Một phụ nữ trung niên người Nam Á-có thể là Pakistan, có thể là Ấn độ.

Mai hấp tấp nói:- Thôi mẹ phải dừng đây. Khi khác mẹ lại gọi về. Con đưa điện thoại lại cho bà ngoại đi. Má à, con dừng đây.

–

– Được rồi, để con tính. Vậy nghe.

Mai tắt máy, quay sang người khách. Bằng một thứ tiếng Anh trôi chảy nhưng thường sai ngữ pháp và còn nặng accent Việt, Mai nói với người khách:- Tôi có thể giúp gì bà đây?

Bà khách đặt một bọc quần áo lớn lên quầy. Tiếng Anh của bà ta cũng nặng accent Nam Á: – Tôi muốn giặt là đồng quần áo này. Khi nào tôi có thể lấy đồ được?

Mai kiểm tra trong máy tính:- Thứ Sáu tới. Như vậy có được không, thưa bà?

Bà khách:- 4 ngày nữa sao?

Mai nhỏ nhẹ: – Dạ, tôi xin lỗi. Chúng tôi có nhiều đồ quá.

Bà khách thở dài:- OK.

Mai nhận hàng, ghi hóa đơn.

Ngày...tháng...năm 2023.

Lúc:...giờ...phút.

Tiệm giặt ủi. Phòng ủi đồ bên trong. Người phụ nữ tên Mai đang ủi và treo đồ lên móc cho khách hàng, gần đó là một mớ đồ chưa ủi. Bất chợt Mai ôm bụng, ngồi gập xuống, nhăn nhó. Một lúc sau Mai vừa đứng lên lại thì một cơn đau khác

kéo tới, Mai lại ôm bụng rên rỉ, rồi vớ lấy điện thoại gọi.- Chị Hà ơi em Mai nè, không biết sao em đau bụng quá...

– ...

– Em tính ngày thì còn hai ba tuần nữa mới tới ngày mà em cũng hông biết tại sao nữa...Về mặt Mai lo lắng: Giờ mình tính sao chị?

–

– Dạ chị tới mau mau nghe, em đau bụng quá.

Mai tắt điện thoại, cúi người lấy cái túi xách nhỏ để ở một góc kệ treo quần áo rồi chọt ngồi thụp xuống, ôm bụng bầu, mồ hôi vã ra.

Có tiếng xe hơi dừng lại ngoài cửa. Rồi một người phụ nữ khoảng trên dưới 40, vóc dáng đầy đặn, vội vã đi vào, dìu người phụ nữ tên Mai ra xe. Người phụ nữ quay lại tắt đèn, đóng cửa tiệm. Nhìn cung cách đường hoàng đi vào, rành rẽ lấy chìa đóng cửa, có lẽ là chủ tiệm.

Tiếng xe vọt đi.

Từ ngày...tháng...đến ngày...tháng...năm 2023.

Không có hình ảnh gì.

Tiệm cầm đồ đóng cửa.

Ngày...tháng...năm 2023.

Lúc:...giờ...phút.

Cửa tiệm mở. Người phụ nữ tên Mai xuất hiện, bụng bầu không còn, có lẽ là đã sinh con. Mai bước vào, dọn dẹp mọi thứ, chuẩn bị cho một ngày làm việc.

Mai hút bụi, lau bàn ghế, lau sàn nhà.

Lúc:...giờ, điện thoại cầm tay của Mai rung lên trong túi. Mai mở ra nhìn.

Ghi chú: Zoom in vào màn hình, nhưng không thể nhìn thấy tên người gọi tới trên điện thoại. Mai tắt máy, tiếp tục làm việc.

Lúc:...tức sau 3 phút, điện thoại lại rung. Mai lại tắt máy.

Sau 5 phút, điện thoại lại rung rất kiên nhẫn. Cuối cùng người phụ nữ tên Mai dừng tay, bấm máy nghe:- (Giọng lạnh lùng) Có chuyện gì mà anh gọi tôi vậy?

–

– Con trai hay con gái thì có liên quan gì đến anh không?

–

– Tại sao anh lại muốn gặp đứa nhỏ? Anh đâu có muốn có nó?

–

– (Cao giọng lên) Tôi hiểu. Tôi không trách gì anh hết. Tôi cũng đã nói rồi, tôi giữ đứa nhỏ là vì tôi muốn tìm người có quốc tịch Anh đứng tên làm cha nó để nó có quốc tịch, tôi có lý do của tôi để giữ con, anh có lý do của anh để không muốn giữ, vậy bây giờ anh còn gọi tôi để làm gì?

–

– Anh đừng làm phiền tôi nữa, một người khác sẽ đứng tên làm cha nó mà anh lại đến thăm rồi có ai nghi ngờ lại phiền hà cho tôi.

–

– Tôi phải làm việc đây. Chủ không trả tiền cho tôi để ngồi không nói chuyện điện thoại.

Người phụ nữ tên Mai cúp máy, quay trở lại công việc.

Ngày...tháng...năm 2023.

Lúc:...giờ.

Người khách, một phụ nữ da trắng khoảng ngoài 60, có vẻ khó tính, mở túi quần áo ra, đưa mắt nhìn cái áo khoác thật kỹ rồi tỏ ra bức bối. Bà khách ngẩng mặt lên gọi với vào trong:

Bà khách:- Excuse me, excuse me.

Mai từ trong vội vã bước ra. – Yes?

Bà khách chìa cái áo khoác vẫn còn một chỗ bị ố lên, tức giận:- Tại sao chỗ ố này vẫn còn vậy?

Mai cuống quýt:- Dạ có lẽ tại vì chỗ ố này bị nặng quá, để tôi cho giặt hấp lại.

– Nhưng tôi đã nói là tôi cần cái áo này ngày mai.

– Tôi bỏ giặt hấp ngay, mai bà có thể tới lấy.

– 10 giờ sáng mai là tôi phải đi Manchester rồi.

Mai năn nỉ:- Mai tôi sẽ mở cửa sớm, trước 10 giờ, bà có thể ghé qua lấy được không?

Bà khách khó chịu:- Làm ăn gì mà bê bối quá. Làm mất công người ta đi tới đi lui.

Bà khách bỏ đi ra cửa, ngoái lại nói:- Cô bỏ giặt ngay đi, mai tôi ghé qua lúc 10 giờ kém 15. Thật là bức mình hết sức.

Mai vội vàng cảm ơn và đem cái áo đi giặt.

Vừa xong thì điện thoại cầm tay của Mai rung lên.

Mai (giọng hơi gắt): – Má hử, có chuyện gì, đừng gọi con vào giờ làm việc mà.

–

Mai (vẻ mặt hốt hoảng):- Bé Thảo bị làm sao?

– ...

– Được, con sẽ xoay. Chiều nay đi làm về con đi gửi tiền ngay. Má đưa cháu vào bệnh viện ngay là đúng. Đau ruột thừa là phải mổ gấp. Má đang ở đâu, có ai trông cháu trong bệnh viện không?

–

– Má nói với vợ chồng ông Tính là con sẽ gửi tiền về trả lại liền, còn thằng Hiếu cứ nói với bệnh viện là tiền sẽ có đủ.

–

– Có gì má cho con hay liền nghe.

Máy đã tắt. Mai ngồi thừ người ra.

Không có cú điện thoại nào khác.

Ngày...tháng...năm 2023.

Lúc: ...giờ...phút.

Mai mở cửa sớm.

10g kém 15, bà khách hôm qua đi vào, lấy cái áo, sẫm soi tới lui thật kỹ rồi mang áo đi.

Mai chuẩn bị lau bàn lau ghế, bắt đầu một ngày làm việc thì điện thoại cầm tay lại rung lên. Mai nhìn chăm chăm vào màn hình mất mấy giây.

Như lần trước, không thể nhìn thấy tên người gọi.

Khuôn mặt có vẻ lo lắng, Mai bắt máy:- Hallo?

—

Mai đáp ứng:- Tôi biết là giấy khai sinh đã xong thì phải chuyển nốt số tiền còn lại cho anh, nhưng anh cho tôi khát vài bữa được không? Con nhỏ nhà tôi ở Việt Nam bị đau ruột thừa bất ngờ phải mổ, tôi mới chuyển thêm tiền về nên bị hụt, tôi sẽ xoay rồi gửi cho anh vào cuối tháng...

—

— Anh cho tôi tới cuối tháng...

—

— Thôi được, tôi sẽ cố xoay trong 3 ngày. Cảm ơn anh...

Có vẻ như điện thoại cúp ngang. Mai dừng lại, nhìn điện thoại, đứng bần thần. Rồi chủ động gọi cho người khác. Không có ai bắt máy. Điện thoại chỉ có voicemail. Giọng nói của một người đàn ông:

Đây là số điện thoại của Thuận. Lúc này tôi không bắt máy được; Làm ơn nhắn lại, tôi sẽ gọi lại.

Mai nhắn lại:

— Anh Thuận, tôi không định làm phiền anh chút nào. Nhưng tôi còn thiếu tiền người đứng tên làm cha đứa nhỏ. Thiếu tất cả £3000 nữa. Họ đòi 3 ngày nữa phải có. Anh cho tôi mượn bao nhiêu hay bấy nhiêu, tôi chắc bóp hàng tháng trả lại cho anh.

Ngày...tháng...năm 2023.

Lúc:...giờ...phút.

Một người khách đàn ông vào lấy đồ rồi đi. Mai hí hoáy ghi vào sổ.

Điện thoại rung. Mai nhìn, khuôn mặt có vẻ nghi ngại, bắn khoăn rồi không bắt máy. Điện thoại lại rung. Mai lại nhìn, nghĩ ngợi rồi bắt máy nghe. Giọng Mai thận trọng: – Hallo?

—

Mai:- Ủa anh Hùng hả. không thấy số máy của anh hiện lên thành ra tôi...

—

Mai đáp ứng:- Tôi có mà chưa đủ...

—

— Tôi gom cả phần tôi, phần người bạn cho mượn, chỉ được có £1700. Còn bao nhiêu, anh cho tôi vài bữa...

—

— Gặp anh ở đâu?

—

– Dạ tôi nhớ rồi, công viên X đường...lúc 6 giờ.

–

– Tôi biết rồi. Tôi không nói cho ai biết hết. Tôi cũng phải sợ nếu có ai biết tôi làm giấy tờ giả thì tôi cũng dính với pháp luật, có thể bị đuổi về Việt Nam chứ, anh yên tâm.

–

– Không có ai biết hết. Ngày hôm nay đi gặp anh cũng vậy.

Máy cúp. Mai nhìn lên đồng hồ. 4g15. Cô vội vàng quay lại với công việc.

Hình ảnh cuối cùng: vào lúc 5:30 chiều ngày...tháng...năm 2023, người phụ nữ tên Mai kiểm tra lại mọi thứ, tắt đèn, khóa cửa tiệm đi về.

Đồn cảnh sát tại trung tâm thành phố Leeds.

Thanh tra thám tử Walker, người Anh, khoảng trên dưới 40, cao và gầy, có khuôn mặt dài, xương xương, mái tóc và đôi mắt màu nhạt, đang ngồi bên bàn làm việc, chăm chú nhìn vào những bức ảnh đang bày ra trên mặt bàn. Đó là những bức ảnh chụp các cỡ cảnh khác nhau của một cái xác phụ nữ nằm cạnh bờ sông, có vẻ như vừa được vớt ở dưới nước lên, ướt át, trương phình, khuôn mặt bị đập nát không còn nhận diện được, và hai bàn tay với mười đầu ngón tay cũng bị đập nát. Nhưng mái tóc đen và vóc dáng nhỏ nhắn cho thấy đó là một phụ nữ Á Đông. Một vài vật chứng để trong bao nylon, trong đó có tấm business card của một tiệm giặt ủi.

Thanh tra thám tử Walker đưa tay xoa cằm, ngẫm nghĩ với vẻ suy tư.

Có tiếng gõ cửa. Thanh tra thám tử Walker không ngẩng lên, nói cụt ngắn:- Vào đi.

Trung sĩ Armitage còn trẻ, khoảng chưa tới 30, tóc vàng cắt gọn ghê, gương mặt bầu bầu với những nốt tàn nhang trên mũi, trên gò má khiến anh ta có vẻ gì đó trẻ thơ, bước vào. Anh ta đặt lên bàn trước mặt thanh tra thám tử Walker những trang giấy A4 chỉ chít chữ: – Thưa, đây là toàn bộ những cuộc điện thoại mà người phụ nữ tên Mai Thi Nguyen gọi đi hoặc nhận được trong 3 tháng gần đây, đã được dịch từ tiếng Việt sang tiếng Anh.

Thanh tra thám tử Walker cầm lấy, nhìn lướt rất nhanh qua những trang giấy:- CCTV của tiệm giặt ủi chỉ lưu lại được 3 tháng thôi sao?

Trung sĩ Armitage đáp rất nhanh:- Dạ chỉ có bao nhiêu đó. Cũng may mà CCTV của họ có âm thanh, như người chủ tiệm nói, họ chỉ mới lắp đặt phần âm thanh kể từ sau khi bị mấy cái vụ cãi cọ rồi bị khách hàng lăng mạ – anh ta nói thêm.

Ánh mắt của thanh tra thám tử Walker dừng lại ở trang cuối cùng, chăm chú đọc rồi lẩm bẩm:- Cú điện thoại cuối cùng là vào lúc 4:15 chiều ngày...? Công viên X...? Tốt. Walker ngẩng đầu lên, nói với trung sĩ Armitage: – Cho gọi mọi người vào đây. Có lẽ chúng ta có việc làm quanh khu vực công viên này rồi đây.

Tiệm giặt ủi “Simply Launderette & Dry Cleaning”. Một người thợ, có vẻ là người Philippines hoặc Thái đang đứng sau quầy, nhìn vào tờ hóa đơn mà người

khách, một phụ nữ trung niên người Nam Á đưa rồi ngẩng lên nói: – Dạ thưa quần áo của bà xong rồi. Xin bà vui lòng đợi cho giây lát.

Bà khách gật đầu. Cô thợ giặt ủi đi vào trong, chỉ sau vài phút đã nhanh nhẹn quay ra, đưa túi quần áo đã giặt ủi xong cho người phụ nữ. Bà khách chợt hỏi:- Cô người Việt hay người Hoa gì đó làm ở đây trước kia nghỉ rồi sao?

Người thợ mỉm cười:- Dạ tôi cũng không biết thưa bà.

Bà khách cảm ơn rồi ra về.

Dăm phút sau, người phụ nữ Nam Á đang ngồi chờ ở trạm xe bus. Có vài người cũng đang chờ xe. Người phụ nữ rút tờ báo trong túi xách mua trên đường tới tiệm giặt ủi ra và đọc.

Lật qua lật lại tờ báo người phụ nữ chợt dừng lại ở một cái tin:

VỤ MỘT PHỤ NỮ VIỆT BỊ GIẾT. CẢNH SÁT ĐÃ BẮT ĐƯỢC MỘT NGHI PHẠM, ĐANG TRUY LÙNG NGHI PHẠM THỨ HAI.

Liên quan đến vụ việc một phụ nữ người Việt, không giấy tờ, làm việc cho tiệm giặt ủi “Simply Launderette & Dry Cleaning” ở đường..., thành phố Leeds bị giết hại dã man vào ngày... Cảnh sát đã bắt được một nghi phạm, một người đàn ông người Anh gốc Việt, tên Hung A Ly, 37 tuổi.

Bước đầu Hung A Ly khai anh ta là cha của đứa con trai của nạn nhân, hiện tại đã được 4 tháng tuổi, và anh ta giết nạn nhân vì cô ngoại tình. Anh ta khai cả hai cái vớ và do không tìm được cơn tức giận nên đã bóp cổ nạn nhân, sau đó vì hoảng sợ nên đã tìm cách xóa nhòa hình ảnh của nạn nhân và quảng thi thể xuống sông... Cái xác được phát hiện vào ngày...bởi hai người đi câu cá.

Nhưng trước những thông tin, bằng chứng mà cảnh sát có, Hung A Ly đã phải thú nhận vì đang cần tiền trả nợ mà nạn nhân lại thiếu tiền mình, nên đã tra khảo nạn nhân để có được số thẻ ngân hàng. Sau đó anh ta phát hiện tài khoản của nạn nhân không có tiền nên tức giận giết nạn nhân.

Cảnh sát cũng đang truy lùng nghi phạm thứ hai giúp sức Hung A Ly gây án, hiện đã bỏ trốn, một người Anh gốc Đông Âu, có tên trong hồ sơ đường dây tội phạm ‘nhận cha giả’ cho các phụ nữ nước ngoài có mang trong đó có các phụ nữ người Việt.

Nghi phạm Hung A Ly hiện đang bị giam giữ tại...và không được phép bảo lãnh tại ngoại.

Bà khách hơi sửng người một chút. Đúng lúc đó chiếc xe bus trở tới. Bà khách vội đứng dậy, bước lên xe bus.

Trong lúc vội vã, tờ báo rớt xuống đất.

Tờ báo nằm yên bên lề đường chẳng ai để ý cho tới khi một bà cụ người Anh ăn mặc chỉnh chu, chống gậy đi tới. Bà cụ cúi nhặt tờ báo, nhìn quanh rồi cẩn thận đi tới tận chỗ cái thùng rác gần đó, vứt tờ báo vào rồi quay đi.

Song Chi

* trích ĐIỂN ĐÀN THỂ KỶ